

A BEVÁNDORLÓ

MEGJELEN NAPONTA DÉLUTÁN.

Szerkeszti: SINGER MIHALY.

MAI SZÁMUNK 3 CENT.

VIII. Évfolyam. 46. szám.

NEW YORK, N. Y., PASSAIC, N. J., PITTSBURG, PA., PHILADELPHIA, PA., SZOMBAT, 1911 APRILIS 15-én.

VIII. Year. No 46.

AZ ESZME FELTÁMADÁSA ÉS GYŐZEDELME.

Elmélkedés az összemberiség ünnepnapján.

Harangzugas járja be a világot.

Érczalakot öltött próféták hirdetik tüzes nyelveken, hogy ünnepe van az emberiségnek.

Nem a katolikusoknak, nem a reformátusoknak, nem a zsidóknak, a törököknek, buddhistáknak vagy pogányoknak, — az emberiségnek ünnepét hirdetik a harangok.

A feltámadás ünnepét. Vagy nem is a feltámadását. Az örök élet ünnepét. Nem kell annak feltámadni, ami meg nem halhat soha.

Az Eszme volt és lesz. Az Igazság épp oly fiatal és épp oly öreg, mint az örökkévalóság. És a szeretet ott feküdt a világ bölcsőjében és csak akkor kerül sirba, mikor magát a világot fogják temetni.

Eszme, Igazság, Szeretet. Nevet adtak a három fogalomnak. Egyesítették. És úgy hívják: Jézus.

Láttátok-e egy szürke őszi reggelen felkelni a napot? Mikor fekete rongydarabok utját állják a világosságok? Láttátok-e? És láttátok-e, mikor az izzó fény alatt semmivé törpülnek a felhők, széjjelfoszlaak, mintha soha nem is lettek volna? Láttátok-e? És láttátok-e aztán, mikor a sötét háttérből kiemelkedett a Nap, izzó fényével világítva és melegítve?

Láttátok-e? Miért nem borultatok térdre? Miért nem kulcsoltátok imárrá kezeiteket? Miért nem éreztétek akkor is és mindig, hogy ünnepe van az emberiségnek, mert a sötétséget áttörte a világosság, mert a hidegség felett győzött a melegség, mert urrá lett az igazság?

Feltámadás!

Szegény, szerencsétlen emberiség, mely a kalendáriumhoz köti az ünnepnapjait s melynek vörös betűkkel kell hirdetni, hogy megszületett, fekete betűkkel, hogy meghalt és ismét vörös betűkkel, hogy feltámadt az Eszme.

A kalendárium ma vörös betűt mutat. És mi szegény, küzködő emberek belekapaszkodunk ebbe a vörös betűbe és ünnepi hangulatba kényszerítjük magunkat.

Nem ezt akarta Jézus. Nem ezt érdemelte Jézus az emberiségtől, amelynek legigazabb, legönzetlenebb és szeretettel leginkább eltelt tanítója ő volt.

Dehogy akarhatta azt ő, aki megtestesítette az eszménységét, a szeretetet és az igazságot, hogy vörös betűs napon ünnepeljék az ő feltámadását, az Eszme feltámadását. Eltétel, tanításával, működésével, kinszenvedésével, keresztrefeszítésével, halálával és feltámadásával azt akarta a szíveinkbe vésní, hogy az igazság, a jóság, a szeretet fel nem támadhat, mert nem halhat meg, hogy létezik, miként az Isten, akit megtagadhatunk ugyan, de aki tagadásunk dacára mégis él és szórja, pazarul szórja reánk az áldásait.

Fichte, a nagy német bölcsész, mondta: "Szemtől-szembe akarod látni az Istent? Ne keresd a felhők mögött. Megtalálhatod mindenütt, ahol vagy. Megtalálod a saját lelkedben, ha lelked isteni."

Igy vagyunk Jézus Krisztussal, a nagy tanítóval, a mesterrel. Ne a keresztrefeszítést követő napon ünnepeljük a feltámadását. A létezését ünnepeljük. Napról-napra hívjuk vissza az ő tanításait az emlékezetünkbe és követve a tanításait, gyakorolva a szeretetet, ragaszkodva az igazsághoz, érezzük és hirdessük, hogy él.

Aki csupán a vörös betűs napon ünnepeli Jézus feltámadását, aki a kalendárium után indulva, borul térdre az emberiség Megváltója előtt, az soha nem hitt Jézusban, az nem értette fel tanításait. Az ő számára Jézus nem élt, nem halt meg és fel sem támadt.

Jézus feltámadása nemcsak vallásos jelentőségű. Jelképezni akarja a feltámadás azt, amire nekünk embereknek a küzdelmeknek, a megpróbáltatásoknak óráiba, napjaiban és éveiben annyira szükségünk van, vigasztalásunkra, bátorításunkra azt akarja jelképezni, hogy az elnyomatás, az

érdemtelennül ránk rótt kinszenvedés nem tart örökké, hogy az erőszak csak ideig-óráig diadalmaskodhat, de az utolsó, a végleges győzelem az igazságé.

Vigasztalás ez nemcsak nekünk egyes embereknek, akiket az élet vihara hány-vert s akiknek sok megaláztatást kell meg szenvednünk éppen nemesebb törekvéseink középtette. Vigasztalást, bátorítást jelképez Jézus feltámadása nemzetek számára is.

A magyar nemzet négy évszázad óta járja a kálváriát.

Nagy igazságokat hirdetett a magyar nemzet is. Hirdette a népek függetlenségét, az emberek egyenlőségét. S igazságaiért keresztrefeszítették. Ott függ a keresztben még ma is. Vértük ezer sebből. Fel fog azonban támadni. Fel kell támadnia. Csak hűnek kell bizonyulnia igazságaihoz, csak nem szabad megtagadnia múltját, csak élnie kell azoknak szellemében, akik érte haltak meg a bitófán, amely bitófák nem szégyenfeltjai, hanem világító tornyai a magyar nemzetnek.

Jézus is leköpték. Azok, akik őt, a lángelkű Mestert, rugdosták, már rég a férgek martalékává lettek, míg a leköött próféta él és élete annál fényesebb lesz egyre, mivel czéltudatosabban halad az emberiség a tökély felé. Hadd köpjék le a nyers erőszak próbákja a magyar nemzetet is. Ez az ezeréves nemzet, mely vérrel írta meg az alkotmányát és vérrel írta bele a halhatatlanság könyvébe tanítását a nemzetek és az emberek jogáról a függetlenséghez, élni fog még akkor is, amikor elnyomója rég felbomlott már alkatrészeire és Ausztriának létezéséről csak a mesekönyvek vagy legfeljebb egyes történelmi buvárok fognak megemlékezni.

Mert a természet törvénye az, hogy pusztulni kell mindennek, ami a természet törvényei ellenére keletkezett és megpróbálkozott létezni. A természetben nincsenek hazugságok. Ő tanít bennünket a feltámadásra is. Ő vigasztal meg bennünket azzal, hogy a telet, bármily hosszúra nyult legyen is, s bármennyire szenvedtünk is zordsága alatt, szükségszerűen követi a tavasz; benne látjuk napról-napra a megújuló életet, a sötét, néha irgalmatlan éjszaka után a szelid, a megnyugtató hajnalt: a napnak feltámadását a sirból.

Harangzugas járja be a világot.

Érczalakot öltött próféták hirdetik tüzes nyelveken, hogy ünnepe van az emberiségnek.

Nyissuk meg fülünket, agyunkat, szívünket a harangok ércszavának. Értsük meg a hangos szót. Tanuljuk meg, hogy kinszenvedéseinkből fel fogunk támadni egy új és szebb életre, ha magunkévá tesszük, ha követjük azokat a tanításokat, amelyekért közel kétezer év előtt üldözöbe vették, keresztrefeszítették a legnagyobb embert. Keresztrefeszítették, de meg nem gyilkolhatták. Él.

Zugnak a harangok. Ők hirdetik, hogy él. Hirdessük mi is, akikert egykor testileg meghalt. Hirdessük tetteinkkel, viselkedésünkkel. Azzal, hogy tanításait a szeretetről gyakoroljuk. Azzal, hogy az ő igazságait állítjuk fel életünk irányítói gyanánt. Azzal, hogy visszahiva emlékezetünkbe eredetünket, emberekké válunk valahára, egymást megértő, egymást segítő, egymást kiegészítő emberekké.

Harangzugas járja be a világot.

Érczalakot öltött próféták hirdetik tüzes nyelveken, hogy ünnepe van az emberiségnek.

A próféták hirdetik. Ünnepeünk, valódi ünnepünk azonban csak akkor lesz, ha szíveinkben fognak megszólalni a feltámadást hirdető harangok.

SINGER MIHALY.

A BEVÁNDORLÓ

A LEGFÜGGETLENEBB, LEG-JOBBSZERKEZETETT AME-RIKAI MAGYAR

NAPILAP

MEGJELEN MINDEN DÉL-UTAN HÁROM ÓRAKOR A LEGFRISSEBB HIREKSEL ÉS A LEGVÁLTOZATOSABB TALOMMAL. KAPHATÓ NEW YORKBAN EGY CENTÉRT MINDEN UJSÁGELÁRUSÍTÓ-NÁL.

A NAGY SZAM

MELYNEK ÁRA HÁROM CENT, TIZENKÉT OLDALRA TERJED ÉS MELLEKLETT A MAGYAR

SZÉPIRODALOM

GYÖNGYEIT TARTALMAZZA. HANGULATOS :: KÖLTEMÉNYEK, SZEBBÉNYEK, ELBESZÉLÉSEK ÉS SZÓRAKOZTATÓ CEJKEK SÜRÜ EGY. MASUTANBAN VÁLTJAK FEL EGYMÁST.

NEW YORKBAN

EZ A NAGY SZAM SZOMBAT DELUTAN KAPHATÓ MINDEN UJSÁGELÁRUSÍTÓ-NÁL.

A BEVÁNDORLÓ

NEMCSAK A LEGJOBB, DE A LEGOLCSÓBB MAGYAR NAPILAP A VILÁCON. VIDÉKRE EGÉSZ ÉVRE, POSTÁN HÁZHOZ SZÁLLITVA EGÉSZ ÉVRE CSAK

3 DOLLÁR

ELŐFIZETÉSI DIJAK POSTA-UTALVÁNYON VAGY AJANLOTT LEVÉLLEN IGY KÜLDENDŐK.

A BEVÁNDORLÓ

322 E. 72nd STREET NEW YORK, N. Y.

MINDEN ELŐFIZETŐ, AKI EGY ÉVRE BEKÜLDI AZ ELŐFIZETÉSI DIJAT, MEGKAPJA

...INGYEN...

"A BEVANDORLÓ" NAK 1911-RE SZÓLÓ NAGY KÉPES

NAPTÁRÁT

MELY KÖTSEGTENUL A LEGTARTalmasabb ÉS LEGÉRTÉKESEBB NAPTÁR.

húzták meg magukat. Ezek a mes-terlegények nem voltak ellátva pénzzel s így vendéglőbe sem szállhattak. Nagy kénytelen-ségükben az egyik-másik mester-embertől kértek munkát, mit kap-tak is. A mesterek, úgy látszik, nagyon is meg lehetnek szorulva legények dolgában, mert ezeket az idegeneket igen jó élelmész-ben részesítették s itezsámra ad-ták nekik a bort. Ennek a jölet-nek pedig a következménye az lett, hogy a Pesten lételepülni akarók, akik különben azt is meg-tudták már, hogy Pest, milyen ronda és elhagyott fészék, szépen ott maradtak. Eszükágába sem jutott tovább eszavarogni és a hi-zonytalannak, különösen pedig a koplalásnak tenni ki magukat. Hát ami ezekkel Érsekújváron megtörtént, az történetét sok társukkal is, akikből azután nem lett pesti polgár és háztulajdonos. Ellenben lett Érsekújvári, váci esztergomi mesterember, aki az-után odaváló leányt, vagy me-nyeeskét vett el feleségül s aki-nek minden ebéd után meg kellett eresztetni a nadrágszját, ami a ré-gi világban a jólakást jelentette. Persze azért mégis került ide elég sváb és mindenféle náczió, és mikor ezek megérkeztek, alig-hanem nagy szemeket meresztet-tek. Na mert hát Pest, miként Buda majdnem teljesen romok-ban hevert. Ami ház épen maradt, vagy valahogy lakható volt, az gyalázatosan festett és semmivel sem volt különb, mint azok a put-rik, amelyek az ország egyes szeg-ényebb részein ma is láthatók s amelyekben emberek és állatok együtt laknak.

Az akkori Pest területe csak a mai Belvárosra terjeszkedett ki s ez a rész falal volt bekerítve. Hát a jövevények ezen a helyen ju-tottak abba a kiválóan szerencsés helyzetbe, hogy házhelyét s azt mi-hamar birtokukba is vehették. Egy részük egészen ingyen kapta, másikat bizonyos kötelezettséggel, amit azonban nem volt muszáj teljesíteni. Olyan is akadt azon-ban a kivel a Belváros egy ház-helyét öt vagy tíz forintot fi-zettek, ami azután az illetőket ugyancsak meglökentette.

Az ingyen vagy potomolósó tel-kekhez külön kedvezmények já-rultak a fán és kövön kívül. Így például megígérték nekik, hogy ha házaikat fölépítik, őt eszten-deig nem teszi tisztelletté náluk a végrehajtó. Azután polgárjo-got nyelhetnek, ami sok minden átváltást igényel, mint huszen I. Lipót ösztönfélése gondosko-dott arról, hogy a neki egyenlő-re semmibe sem kerülő kiváltsá-gok osztályrészkül jussanak.

Ebben a szomorú, de a mai szem-pontból tekintve érdekes idő-kben történt, hogy az egyik osztrák atyafi, akinek a nadrá-gja kívül aligha volt egyebe, az a Keeskeméti-utcai telket kap-ta meg ingyen, amelynek kiseb-bik részén most a Csekonies gróf palotája áll. A másik német pedig a Kossuth Lajos-utcai telket egyikéhez jutott, amely-nek egy ötödéséért két millió koronát is szívesen adnak. Ezek-ért azonban akkoriban nem igen lelkesültek, mert kinn voltak az isten láta mögött, közel a bás-tyafalakhoz, ahol talán nem is volt tanácsos meghúzódni. A Váci-utcai telket sem igen lel-kesítették az ide bevándorlók, akik rövid itt tartózkodás-után már teljesen tisztában vol-tak azzal, hogy előkelő, szép és gazdag hárembölgyek nincsenek, hogy elásvott kincsekre sem lehet akadni és hogy a mégis ittrekedt török dámák meglehetősen vé-nek és esnyák, akik ugyan még mindig hajlandók a szeretékezés-re, de akik után még a legkiseb-zettebb sváb sem veti magát.

A magukat besapottaknak ta-láló külföldiek eszunya ábrázol-akat vágta, de részben mégis itt maradtak s az itt tanyázó ma-gyarokkal, rázókkal együtt nagy keservesen hozzáfogtak ah-hoz, hogy Pestet úgy-ahogy föl-építsék s a mai gyönyörű Buda-

pestnek alapját megvegyék. Az új-pestiek között voltak még itt re-kedt osztrák katonatisztek, kö-zösleg katonák, akikhez azok a polgárok csatlakoztak, akik állás-hoz voltak képesek jutni és akik-mint hivatalbéli végzettség dol-gaikat. A bécsi kormányknak ezen az négyezvezt "hódított terüle-tén" tehát meglehetősen vegyes népség verődött össze, amelynek aligha nyújthatott vigaszt az, hogy mesetekben gyönyörködhe-tett, amik azonban romlásnak in-dultak, mint hajdan a magyar.

Hogy pedig milyen és mekkora volt Pest Budavárának visszavi-vása után, arról néhány följegyzést tehetünk. 1687-ben, tehát egy évvel a török atyafiak megra-katása után, Pestnek összesen 34 háza és 283 lakosa volt. Ebből a népességből akkor még csak 27-en nyertek polgárjogot. A házak épí-tése persze lassan haladt, de az épületek száma mégis csak növe-kedett, amint hogy megszaporo-dott a lakosság is. Tizenhárom esztendő múlva, vagyis 1700-ban már 309 házat tudtak kimutatni 2163 lakossal, akik közül polgár-joggal már 364-en bírtak. Az 1716-ik esztendőben 618 ház nyuj-tott otthont a 2765-re növekedett lakosságnak.

Amig idáig jutottak, az Eldo-rádóba beköltözött osztrákok és németek egy része rossz borbé ju-tott. Ezek a szegény ördögök egyáltalán nem voltak képesek abbeli kötelezettségüknek, hogy az ingyen kapott telkekre egy év lefolyása alatt házat építsenek, megfelelni s így mint zsellérek, mesterlegények tengődtek tovább, a polgárjogot sem szerezhette meg, aminek következtében ter-mészetesen ama kedvezmények-ben, amelyeket ő szent félsége a polgároknak juttatott, nem része-sülhettek.

Hogy Pest a többi magyar vá-roshoz viszonyítva milyen álla-potban volt ez időtájt, azt az is mutatja, hogy 1702-ben Budán, Székesfehérváron, Egerben több ház volt, mint Pesten és hogy ezeknek a városoknak népessége is nagyobbra rugott.

Pest az időpontban, amikor Pest újjászületésének első évtize-deit élte és amikor arra lehetett számítani, hogy szép és gazdag város lesz belőle, a magyar fő-úrnak ugyszólván semmi érdek-lődést nem áruktak el a már akkor szabad királyi város iránt. Ezeknek a hazafiaknak eszük ágába se jutott, hogy építkezzenek s a város fejlesztéséből a maguk ré-szét kivégyék. De a megyék és a vidéki városok sem törték magu-kat az után, hogy itt házhelyeket szerezzenek. Mindössze két me-gye és két város akadt, amely ak-koriban pesti háztulajdonos lett. Ez a két megye Pest- és Hevesme-gye, a két város pedig Keeskemét és Nagykőrös. Nind a négy ak-kor tett szert ingatlanára, amikor azokra mások már építették. Ezek tehát a kész házakat szerez-ték meg és pedig 1702 körül. Az ugynevezett keeskeméti ház — a mely azonban, úgy látszik, később is szerzemény volt — sok ideig nevezetessége volt a régi Pestnek, de leginkább koresmája révén. A keeskeméti ide szálltak ugy ak-koriban, mint később. A rozoga régi házat Keeskemét város ez-előtt körülbelül negyven eszten-dővel építette föl három emeletes palotára s a mult esztendeig tu-lajdonában is tartotta. Akkor azonban, tekintettel a sok adóra és a nem nagy jövedelmességre, tudott rajta.

Nem érdektelen fölemlíteni, hogy 1702-ben Pest város intelli-genciája összesen 45 családból állott. Ezek között talált helyet néhány nemesi familia a katoná-tisztekkel, a plébánossal, a patik-árrissal, az orvossal és az iskolá-mesterrel együtt.

Azt hisszük, mindenki termé-zetesen találja, hogy Pest ebe-n az időben nem tartozott "a gazdag városok közé. Ma egy-egy lipótvárosi ur többet költ egy esztendő alatt, mint amennyi ak-kor a város jövedelme volt s a mai polgármesternek nagyobb a fizetése, mint amennyit a város különféle címekere össze tudott szedni. Pest nyomorúságos álla-

potát mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a hatóság 1709-ben öt szál gyertya árát nem volt ké-pes kifizetni. A számlája kifize-tését sürgető gyertyamártonak azt mondta, hogy jöjjön máskor, de egyuttal megnyugtanni is igye-kezett, hogy aggodalomra nincsen oka, mert a város elég becsület-s alhoz, hogy kötelezettségének a jobb idők beálltával megfeleljen. Azt pedig, hogy az öt szál gyer-tya nem kerülhetett valami sokba. Kétségtelenül teszi az a tény, hogy akkoriban egy szál gyertyát hét krajczárért adták.

De nem is lehetett valami jó-módu a város, amikor a népe is templomszegény volt és aránylag igen kis adót fizetett. Egy ház után (ilyen volt 1703-ban 342) az évi adó két forint volt. Egy-egy családnak egy forintot kellett ki-drakolni. Egy ökrének az adója azonban már egy forint 14 kraj-czárta rugott, ami amellet tesz bizonyossá, hogy az ökröket már akkor is nagyon megbecsülték. A tehén adója 75 krajczárért tett ki, az üsző és a tinóé pedig 50 kraj-czárta. Ami a bor fogyasztási adó-ját illeti, az sem volt nagyon mondható, mert egy akó után ezen a ezimen 10 krajczárta szedték a mai 8 forint 50 krajczár helyett. Az 1703-ik esztendőben különben a pesti részen 2137 akó bort adó-ztattak meg. Pest a bortermelés terén kismiska volt Budához ké-pest, ahol a feljegyzések szerint az 1702-ik esztendőben 30.703 akót szűrték. De nemcsak a mennyiség, hanem minőség kö-zött is nagy lehetett a különbség, mert hiszen akkor még a Sashegy ugyancsak adta az áldást. Olyan adatra, amely azt tünetné fel, hogy a koresmárosokat borhimi-sítás miatt akkoriban megbüntet-ték volna, nem találtunk. De hát adatok abból az időből igen győ-ren vannak.

Házasság határidőre.

Mrs. Haryet Holt Dey és dr. Mi-csinszki ideája.

A dolog valahogy úgy áll, hogy ha a civilizált világ összes házás-társainak meg volna engedve, hogy a házasság dolgában szaba-don nyilatkozhassanak, a tul-nyomó többség alighanem fekete golyóval venne részt a szavazás-ból és háztartásra vagy anyósa távollétében bátran kijelentené, hogy házasság mai formája nem épen legideálisabb jogi és társadalmi eszínalmánya az emberi értelemnek. Akad itt reparálni való elég, — csak a hősök hiányzanak, kik ezt a föllöttb bonyodalmas intézményt okosan és merészen meg merjék támadni. Azonban nagyrátkán akadnak ilyenek is.

Érdekes találkozása a véletlen-nek, hogy újabban a fölgömb két ellenkező pontján ugyane-gy időben bukkant fel két új tiszte-létremltő hős, akik közül az egyik szoknyát isel, New Yorkban él és a neve Mrs. Haryet Holt Dey. A másik az őt orosz Moszkvában tanárokodik, tisztes öreg ur s a neve Nikolaj Micsinszki. Még ér-dekesebb, hogy egy az orosz pro-fesszor, valamint eszmei fegyver-társá, Holt Dey asszony, ugyan-azon a módon vélik "okosan" megreformálhatónak a ma ér-vényben levő házassági jogszokást és mind a kettőn egyenlő hűvel tiltakoznak a gunyolódásra haj-landó, sőt bizonyos rosszindulatú pikantériát is szívesen megkoz-kázható hitetlenek abbeli inszimu-ációjá ellen, mintha akár egyikük, akár másikuk a "próbaházasság" bohózatot tervét akarná a világ nyakába varrni.

Mrs. Holt Dey világosan meg-magyarazza, hogy mit akarnak — két őyi határidőre, intézményesen bevezetve és komolyan vég-rehajtva, távol minden pikanté-riától és lax, sőt durva félre-magyarázatástól, melyekre egy-ébként is mindig csak azok a sze-rényebb észbeli berendezési em-berek hajlamosak, kik vagy nem értik meg egykönnyen, miről van szó, vagy képtelenek a betése ha-

SOHSE LESZ BETEG
HA GYOMBAT, EMASZTESÉT ÉS VÉRETT RENDBEN TARTJA! EZ PEDIG CSAK UGY LEHET, HA ESTERKINT BEVÉZ 2 SZEMÉLT A...
Valódi ROTH SAMUEL-fele világhírű vértisztító
SZT. ISTVÁN LABDACSKO-
BOL, HANYINGEET, SZORULAST, GYOMORBAJT, ARANYESET ÉS VERBA-JOKAT RÖVIDBEN MEGSZONTET, EGY NAGY DOBOZ CSAK \$1.00. HA A SZELVÁNYT BEKÜLDI RENDELÉSÉREZ, AJÁNDÉKOT IS NYER!
A RUSITJA EGYEDÜL A FELTÁLLALO
Róth Sámuel "MEGVÁLTO"
GYÓGYSZERTÁRA
125 AVE. A, cor. 8th st., NEW YORK.
SZELVÉNY. Kérem rendelésemhez csomagolni ajtálalmni egy doboz ROTH-fele NEOCURA-t forrásjás ellen s egy "UTMUTATÓ"-t.

MONOPOL-KÁVÉHÁZ
ROTH PÉTER, Mgr.
145 MÁSODIK AVE. NEW YORK
A KILENCZEDIK UTCZA SARKÁN.

LEGOLCSÓBB :: LEGBIZTOSABB
HAJÓJEGYVÁSÁRLÁSRA, PÉNZKÜLDÉSRE
SCHWABACH és FIA
MAGYAR BANKHÁZA
NEW YORK
1347 FIRST AVENUE, A 72-IK UTCZA KÖZELÉBEN.

JOHN NÉMETH
457 WASHINGTON STREET, NEW YORK.
Sürgönyileg küldi két nap alatt.
A különbség néhány cent; a küldő előnye óriási!
Irjon nyomtatványokért.
NÉMETH JÁNOS,
V. cs. és kir. konz. ügyv. 457 Washington Street, New York, N. Y. President.

az, amit Mrs. Haryet Holt Dey és az előbb kirigurázott idea nem válik törvényes intézménnyé. Akkor ezek is elhallgatnak és si-etve alkalmazkodnak az új rend-hez, mely Holt Dey asszony szerint feltétlenül alkalmas arra, hogy a tömegtelen kinos és botrányos válópörnek, melyekkel a felek most moleztálják a bíróságokat, — egyszerre véget vessen. Ha a házaselek tudják, hogy hét év múlva minden különösebb emó-czió nélkül elválhatnak, önmagu-kat is időközben született gyerme-keket is megkíméljük a ma szokásos válópör mindenféle esunya izgal-mától és herezhurezától, — mert főleg erről van szó. Ha viszont megvan az intézményes bizonyos-ság és törvényes mód a minden láрма nélkül való szabadulásra: a felek jóval engedékenyebbek és elnézőbbek lesznek egymás iránt és ha csak megbírnak maradni a házasságban, meg is fognak benne maradni, mert egyik sem fogja magát lekötött rabszolgának érezni, aki azokat a bizonyos ró-zsaláncokat csak erőszakkal, gyakorta neve tisztaságának és szemérmének feloldozásával tép-heti szét.

Számtalan tapasztalat igazolja (s ez nagyjában megegyezik a pi-mitív emberi természettel), hogy az egymás hibáit és kellemtelen-ségeit fölfedezgetni kezdő házás-társakat főként az a tudat keseri-ti el idővel mindinkább erőseb-ben, hogy egymáshoz vannak köve s csak ázó és kapa választ-hatja el őket egymástól, ha a ró-zsaláncok mögött kiütözö tövi-séket nem akarják, nyilvánosan válópör formájában, piacra vinni. Ha azonban ez a kényszer-lekötöttség elesik, — elesik a hoz-zátapadó vagy hozzáképelt kesé-rüségek egész sorozata is s a felek nagyobb hangulatban pedig ti-letokban mindig benne fog lappan-gani az engedékenység, elnézés és megbocsátás — hajlandósága is, amely a házasságot sokal bizonyo-sabban megmentheti egy tucatz jobbarátnál és száz tucatz törvény-könyvnel.

Rövid kivonatban körülbelül ez az, amit Mrs. Haryet Holt Dey és fegyvertársára: dr. Micsinszki hir-detnek.
Lesz-e agitációjuknak ered-ménye, azt ma még természetesen nem lehet eldönteni, de még csak gyanítani sem. Egyelőre mind-össze annyi bizonyos, hogy las-sankint, ime, hol itt, hol ott tá-madnak kivételesen bátor és el-zsánt harcosok, kik az erős egy-házi és a még erősebb társadalmi törvényekkel majdnem szüdtelen tökélytel körülbástázott házás-ságot meg merik támadni, sőt elég naivak valami olyasmit is kép-zelni, hogy hősies támadásuknak esetleg még talán sikere lehet és a káprázatos ügyességgel meg-épített bástyák egy szép napon le-omlanak. Némi gyenge remény-sággal nyilván az a mindenne-a tapasztalat biztatgatja őket, bármily erősek is a házasság és törvényes formáit védő bástyafa-lak és bármily könnyen belé lehet is bolondulni abba a bonyadal-masan komplikált szövevénybe, melyet a jogi, de főleg a társa-dalmi, etikai és más egyéb para-grafusok szöttek a házasság fel-bonthatatlanságának biztosításá-ra: a házaselek mégis kitörnek e bonyadalmas szerkezetből és te-resztülgázol minden paragrafus-on, a válópöri bíró elé kényszeri-tik egymást, hogy szabadságu-kat — ha mindjárt a legkiosabb intimitások nyilvános kikürtölése árán is — visszanyerjék és kelle-metlenné, sőt türelhetlenül való házastársukat elvagyhassák.
Ez körülbelül az élet, melynek számtalan példából e bátor har-cosok bizonyos reményt merite-nek sikerre. Kivihető-e az általuk ajánlott idea, vagy hőbortos és ki-vihetetlen, — ez olyan kérdés, melyről száz vaszkos kötetet a leg-nagyobb könnyűséggel össze le-hetne írni, csak akadjon oly meg-indítóan szegény ember, aki elő-vassa. A vidámságában böles Aris-tophanész azonban talán hivat-kozhatnék Mrs. Holt Dey, ezítál-ván e vidám lángész írásaiból pél-dául a következő mondatot: "Ha olyant teszel, amit mindenki tesz, — nem lesz baj belőle."

HAZAI DOLGOK

Hajza az Andrassy-uton. Budapest. Az Andrassy-uti koron...

Fogják meg a lilótiprót! Tizenegy éves leány kellen-nek...

— Kérem szépen, kapitány ur, ugy történt, hogy ott álltam az Andrassy-ut sarkán a Juliska leányommal...

— Minek? — Hát izé. Szerelmes vagyok belé. Adok érte tíz koronát.

Előntött az epe és én bizony szemem pötkém az urat. Ekkor ő saladni kezdett. Én, meg a nép utána. Aztán szerencsésen el is fogtuk...

Margitán Ferencné leánya tizenegy éves s így megfertőző büntetést követte volna el Brecher...

A kis fekete kéz. Budapest. A Rökk Szilárd-utca-i izr. tanítóképző intézet a lezárult...

Renitens községtanács. Brád. Igazi horvát historia. A község most előjáróság nélkül áll.

Családi dráma a piacon. Debreczen. Orosz József kövés a piacon megtámadta tőle...

Hatvankilenc sajtóper. Eperjes. Az eperjesi jogakadémia hatvankilenc hallgatója...

Köszövény. Alkalmassint szüzcziós fejleményei lesznek még annak az ügynek...

Grünzweig Arthur 1900-ban a 82. gyalogezred parancsnoka volt Székelyudvarhelyen.

Hagyjátok el a hiteteket! Jánosfalva. Bihar megyében, a belényesi járás ezen jámbor kis falujában...

Egy nappal később újabb feljelentést tett a presbiterium s a panaszban ezeket mondta: amit a magukat hívőknek nevező templom és vallás elleni igazgatók...

A pap és a gyónó menyecske. Jernye. Sáros megye. A községben hire ment, hogy Csupák Rezső...

— Tehát igaz, hogy eichenségi Grünzweig Arthur altábornagy és hadosztályparancsnok...

— Hajnali öt óra tájban a Szigligeti-színház sarkán találkoztam Popovits Natáliával.

Az ukrainizmus terjesztése Magyarországon. Mikor mi és a többi hazafias magyar lapok itt Amerikában...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

szert a kassai püspök a lelkeszt följüggeszti állásától. Az asszony után a halálba. Kaposvár. Matzenauer Aladár...

ez a százados volt az, aki Grünzweig ezredes titkos jelentését nekem kiszolgáltatta.

— Azért is itt maradok! — kiáltotta hangosan. — Ha az oláh nőnek nem tetszik, menjenek a fenébe...

— Igen, sőt még erősebb kifejezéseket is használt a nagyhalmági közigazgatás koronázatlan királya.

Egy kis fiu tragédiája. Nagyláng. Fejérmegye. Nagy István három éves kis fia konyhakéssel a kezében az udvarra szaladt.

A vörös kakas. Nagyörs. A községben az Áron-féle hengermalom ismeretlen okból kigyuladt és teljesen leégett.

— Mikor mi és a többi hazafias magyar lapok itt Amerikában felmenték szavukat...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

szert a kassai püspök a lelkeszt följüggeszti állásától. Az asszony után a halálba. Kaposvár. Matzenauer Aladár...

ez a százados volt az, aki Grünzweig ezredes titkos jelentését nekem kiszolgáltatta.

— Azért is itt maradok! — kiáltotta hangosan. — Ha az oláh nőnek nem tetszik, menjenek a fenébe...

— Igen, sőt még erősebb kifejezéseket is használt a nagyhalmági közigazgatás koronázatlan királya.

Egy kis fiu tragédiája. Nagyláng. Fejérmegye. Nagy István három éves kis fia konyhakéssel a kezében az udvarra szaladt.

A vörös kakas. Nagyörs. A községben az Áron-féle hengermalom ismeretlen okból kigyuladt és teljesen leégett.

— Mikor mi és a többi hazafias magyar lapok itt Amerikában felmenték szavukat...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

szert a kassai püspök a lelkeszt följüggeszti állásától. Az asszony után a halálba. Kaposvár. Matzenauer Aladár...

ez a százados volt az, aki Grünzweig ezredes titkos jelentését nekem kiszolgáltatta.

— Azért is itt maradok! — kiáltotta hangosan. — Ha az oláh nőnek nem tetszik, menjenek a fenébe...

— Igen, sőt még erősebb kifejezéseket is használt a nagyhalmági közigazgatás koronázatlan királya.

Egy kis fiu tragédiája. Nagyláng. Fejérmegye. Nagy István három éves kis fia konyhakéssel a kezében az udvarra szaladt.

A vörös kakas. Nagyörs. A községben az Áron-féle hengermalom ismeretlen okból kigyuladt és teljesen leégett.

— Mikor mi és a többi hazafias magyar lapok itt Amerikában felmenték szavukat...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

szert a kassai püspök a lelkeszt följüggeszti állásától. Az asszony után a halálba. Kaposvár. Matzenauer Aladár...

ez a százados volt az, aki Grünzweig ezredes titkos jelentését nekem kiszolgáltatta.

— Azért is itt maradok! — kiáltotta hangosan. — Ha az oláh nőnek nem tetszik, menjenek a fenébe...

— Igen, sőt még erősebb kifejezéseket is használt a nagyhalmági közigazgatás koronázatlan királya.

Egy kis fiu tragédiája. Nagyláng. Fejérmegye. Nagy István három éves kis fia konyhakéssel a kezében az udvarra szaladt.

A vörös kakas. Nagyörs. A községben az Áron-féle hengermalom ismeretlen okból kigyuladt és teljesen leégett.

— Mikor mi és a többi hazafias magyar lapok itt Amerikában felmenték szavukat...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

szert a kassai püspök a lelkeszt följüggeszti állásától. Az asszony után a halálba. Kaposvár. Matzenauer Aladár...

ez a százados volt az, aki Grünzweig ezredes titkos jelentését nekem kiszolgáltatta.

— Azért is itt maradok! — kiáltotta hangosan. — Ha az oláh nőnek nem tetszik, menjenek a fenébe...

— Igen, sőt még erősebb kifejezéseket is használt a nagyhalmági közigazgatás koronázatlan királya.

Egy kis fiu tragédiája. Nagyláng. Fejérmegye. Nagy István három éves kis fia konyhakéssel a kezében az udvarra szaladt.

A vörös kakas. Nagyörs. A községben az Áron-féle hengermalom ismeretlen okból kigyuladt és teljesen leégett.

— Mikor mi és a többi hazafias magyar lapok itt Amerikában felmenték szavukat...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

— Azoknak okulására, akiknek valahára csak mégis meg fog nyílni a szemük...

A vértisztítók királya

Akiknek valaha kellemetlenségük volt a gyomrukkal; Akik valaha érezték véruk tisztátalanságának jeleit; Akiknek emésztő szervei valaha felmondták a szolgálatot...

PARTOLAX

czukorkákhoz fogható vértisztító és gyomorerősítő szert még a leg tudósabb professzorok se tudtak előlírni a számukra.

Legközelebb, ha hosszabb levél helyett a következő rendelő-szelvényt toltját ki és küldjük be:

TISZTELT PARTOS UR! (Dept. B.) Mellékelve küldök egy dollárt egy nagy doboz Partolax czukorkáért...

Vágja ki ezt a szelvényt, tegye borítékba s mellékelve hozzá egy dollárt, küldje erre a címre:

PARTOS PATIKA 160 SECOND AVE., Dep. B. NEW YORK.

Biztosítjuk, hogy postafordultával megkapja még a Californiában lakó rendelő is.

nyomogattam a villamoscsengő gombját, de nem jelentkezett senki.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

és elvetemült szélhámosok irányítanak és amelynek végzélya: a galicziai, oroszországi és magyarországi görög katolikus ruténok segítségével megalakítani Kisoroszországot.

A BEVÁNDORLÓ

országba kerül és angyal lesz belőle... Igen... Igen... — szolt elfojtott zokogással az anya, te jó kis gyermek voltál mindig... De anyukának szüksége van rád és még csak sokára, nagyon sokára jutsz a menyországba... De előbb én megyek oda és én várnok rád, aztán ha ott találkozunk, örökké, örökké együtt leszünk!

neki, hogy szinte nem akarta elhinni. De ebben a pillanatban egy kis angyal állt meg előtte. — Hozott Isten édes Pali öcsém! Hát már te is megérkeztél! — Ki vagy te kis angyal, hogy a nevemen szólítsz? Talán ismerem? — szolt Pali. — En ne ismerlek, te buksi! Hisz én Böszi vagyok, a testvéred! — Te vagy a Böszi?... Álmélkodott a fiúcska. — De hisz te nagyon beteg voltál és már réges-régen nem láttalak. Anyuska azt mondta, hogy az égre szálltál. — Persze, hogy az égre szálltam, — felelte a kis leány és itt vagyok. — Hát ez az ég? — esodalkozott Palkó. Nekem azt mondták, hogy ez a menyország! — O te esacsi, — nevetett Böszi — persze, hogy a menyország az égben van. No de most ne feessz ilyen hiábavaló dolgokat, hanem jöjj velem, megmutatom neked birodalmunkat. Ezzel tapsolt a kezével és abban a pillanatban egy arany hímű állt meg előttük, ami elé négy fehér bárány volt fogva. — Új be kis öcsém, — szolt Böszi — ezzel ő felült a bakra, a kezébe vette a gyeplőt (csupa apró fényes csillagból volt fuvva) és megindultak. Közbe folyton hallatszott a zene. — Hallod, — fordult hátra Palkóhoz a kis leány — ez az égi zene! De Palkó azt sem tudta, mit nézzen, mit halljon előbb. Olyan látvány tárult eléje, amit bizony egy mesekönyvben sem olvasott, pedig hát azokban van minden ilyen esuda leírva. — Jaj de elálmósodtam — szolt végre a kis fiú — mindez nagyon szép volt, de én már aludni szeretnék. Vezess most az anyuskához. — Az anyuskához! — Hát hiszen az anyuska nincs itt!... Ő a földön van! — mondta a kis leány. — Nincs itt! De nekem megígérte, hogy várni fog rám és akkor örökön-örökké együtt leszünk — folytatta a beszédét Palkó. — Már pedig egyhamar aligha láthatod, de ebbe bele kell nyugodnod! — vigasztalta Böszi. — De én nem nyugodom bele, mert én anyuskát akarom! — És ezzel keservesen elkezdett a kis fiú zokogni. Közben folyton azt mondta: anyám, anyám!...

LOKOL PAIN-EXPELLER... 49% ALCOHOL... F. A. RICHTER & CO. NEW YORK

INFLUENZA. A valót Anke-Pain Expeller valóban kitűnően megállította helyét az általános influenza-val szemben; nehéz volna találni még egy szert, amely oly jól és gyorsan hatna, mint ez.

Dr. M. E. KOHN magyar orvos, 409 LOCUST STREET, MCKEESPORT, Pa.

Mindenkit érhet baleset. Ha gyors orvosi segítség van szük, fordulj a hazánál vendégeknek szánt WILLIAM A. NUNN...

„A BEVANDORLÓ” NAPTÁRA az 1911. esztendőre. MEGJELENT ÉS A SZÉTKÜLDÉSÉT MEGKEZDÜK. A Bevándorló Naptára NEM ALL ÖSSZEHOZZÁRT DOLGOKBÓL, ÉRTÉKES ANYAG VAN ABBAN FELDOLGOZVA, AMELYNEK HASZNÁT VESZI MINDEN ÖLVSŐ.

ELSŐRANGU BORBÉLYÜZLET ÉS FÜRDŐ BATHÓ ISTVÁN, tulajdonos. Boulevard-épület, 158-2 Avenue, a 10-ik utca sarkán.

ORÁK OLSÓ ELADÁSA. Egy csodálatosból 30 csemetét fűtve a dollárért, arany mennyiségű órákat vetünk s habár az órák nagy részét már eladtuk, még elég van a raktáron s így alacsony áron tudunk rajta adni és a következő 30 napra a következő árak mellett ajánljuk: Férfi vagy női, arany vagy ezüst, amerikai óra, stém virág és stém st. dupla fedélű, kitűnő részletek és aranyozással, a legújabb amerikai szerkezet, 20 ÉVI BIZTOSÍTÉKAL, az órában 10 és 15 dollárért adják. A mi aránk \$3.75.

TELEFON: LENOX 5148. MAGYAR FOGORVOS. DR. PEKELMAN ISTVÓ 308 EAST 72ND STREET, az 1-ső és 2-ik Avenue-k között, NEW YORK.

Jó kuglipálya! A pályahasználat ingyen! PHILAT MAGYAROK! Ebben a szalomba látogassanak el, jól lesznek kiszolgálva! J. HAEFELE MAGYAR SÖRCSARNOKA, 451-453 N. American Street, Philadelphia, Pa.

KIS HIRDETESEK. Minden kihirdetés tíz szög 25c. Minden további szó 1 cent. Kihirdetések előre fizetendők.

Magyar Betegsegélyző Egyletek Szövetkezete. Tagja lehet minden magyar férfi és nő. Hatalmaitól illeték \$1000. Tenetési költség \$100. Minden magyarnak kötelessége lenne belépni ebbe a legújabb, legelőször testületbe.

FRANK SZLOVENSZKY Corner STATE & BUTLER ST., BRIDGEPORT, Conn. TARTALMAS! MÚLTATTÓ! A LEGUJABB ÉS LEGTARTALMASABB MAGYAR ÉLŐZSLAP A NAGYDOB

TÓTH BÉLA Szerkesztőség és kiadóhivatal: 413 Fairmount Avenue, PHILADELPHIA, PA. A NAGYDOB ÉLŐZSLAPAG.

Mikalkovits & Sándor. BEVÉDELŐ MAGYAR HAJÓEGY. FENKÜLDŐ-ÉS KÖZVEGYŐZŐI IRODÁJA. 400 MAGNOLIA AVENUE, ELIZABETH, N. J.

A NAP. A magyar népszerű szociális, Magyarországi legújabb és legelőrebb napilapja. Feltűnő szerkesztés: BRAUN SANDOR. A NAP a 48-as eszemeny legújabb katonája a 67-es politikai legelőrebb napilapja.

KIADÓ. Különbejárható szoba egy-két ur vagy házaspár részére. Mrs. Kereskes, 233 East 9th St., első emelet, k. cs. sz.

PILZENI VILÁGOS PÜRITAN SÖTET PÜRITAN SÖTET SÖRÖK. C. Schmidt & Sons B'ing Co. 127 Edward Street, PHILADELPHIA, Pa.

MEGBIZHATÓ BANKÁROK. E rovat alatt oly bankcégek nevezünk meg, amelyekhez hofitársaink bátran fordulhatnak pénzküldés, vagy penzbetétek céljából.

NEW YORK ALLAM. KNAUTH NACHOD & KOHNE, 16 William Street, New York. KISS EMIL, 104 Second Ave., New York.

NEW JERSEY ALLAM. RIZSAK JÁNOS, 127 Second St., Passaic. NEMETHI JÁNOS, New York bankár, pasai Charles R. Kear, pénztáros Harry E. Butler.

FEHÉR JENŐ. ez az én szerint West Virginia államban utazik és ottan Ohio államba fog átrudulni. Fehér ur minden tekintetben képviseli a lapunkat.

BARTA M. MIHÁLY. ur mekeesporti székhellyel egész Pennsylvania államot képviseli a „Bevándorló”-t. Előfizetési és hirdetési díjak felvételére és nyugtázására fel van jogosítva.

KOLLEKTOR ANDRÁS. ur, INDIANA állambeli Gary székhellyel INDIANA ÉS ILLINOIS államokban képviseli a „Bevándorló”-t minden tekintetben.

CHICAGOI MAGYAR ORVOS. Dr. Löwinger Ernő AZ ÖSSZE ORVOSI TUDOMÁNYOK TUDORA. 1858 GRAND AVENUE, CHICAGO, ILL.

SZABÓ LASZLÓ VIII. ÉVFOLYAM. Feketén füstölő. A Bevándorló számára SZABÓ LASZLÓ. Feketén füstölő. Kéménye a gyárnak. Termében a magyar lány hervadozva járnak.

SZÉPIRODALMI MELLÉKLET

LITERARY SECTION OF THE BEVANDORLO

VIII. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM.

VIII. YEAR, No. 46.

Feketen füstölög.

A Bevándorló számára írta:
SZABÓ LASZLÓ.

Feketen füstölög
Keménye a gyárnak,
Termében a magyar lányok
Hervadozva járnak.

Eg felé merednek
A veres kémények,
Arra felé busan járnak
A magyar legények.

Sárvágyar ablakán
Kihallik a nóta,
Magyar lányok! arcotokról
Hova lett a rózsza?

Hova lett a rózsza?
Feleljetek lányok,
Amerika rideg földén
Hervadó virágok.

Amerika földén
Dübörög a tárna,
Magyar legény lent a szentet
Hejl! nehezen vágja.

Lent a pokol mélyén
Busítja hazája,
Keszereit a szénre,
Csak egy ring a bánya.

Hejl! nem is hinnétek
Legények és lányok,
Haza síró nótákban
Mégfogant az átok.

A hódító.

Írta: Pakots József.

I.

Sárosi egy társaságban megismerkedett Szendeynével. A megismerkedés a háziasszony révén történt, aki a bemutatást a következőképp végezte:
— Édes Ellám, enged meg, hogy figyelmedbe ajánlom Sárosit, aki a legbizakodottabb férfiak egyike, akit valaha ismertem. Az bizonyos, hogy sok oka is van rá. Igen veszedelmes asszonyhódító.
— Ah, gratulálok, kedves uram — gunyolódott Szendeyné lesújtó tekintettel. — Elég szórakoztató foglalkozás.
— De, nagyságos asszony, — védekezett Sárosi könnyedén, — csak kedves rágalomról van szó. És nem gondolja, hogy kórikus volna, ha védekezni elene?
A háziasszony ekkor más vendégei felé fordult, de távozóban még kedélyesen mondta Szendeynének:
— Tanítsd meg ezt az elbizakodott urat az irántunk való tiszteletre! Csak ezért mutattam be neked. Adieu!
Ellebbent.
Szendeyné hidegen nézett el az előtte álló férfi feje fölött. E pillanatban a háziasszony bemutatása után nagyon keveset tartott róla és magában már teljesen elintézte.

Miután azonban a férfi nem szólt semmit, szükségesnek vélte, hogy kegyetlenül megjegyezze:
— Sajnálom magát, mert bizony osztoztok be, mert bizony alig tudom méltányolni a most említett jeles képességeit. Ki nem állhatom az úgynevezett nagy nőhódítókat. Azokat általában mind nagyon jelentéktelen, sekélyes lelkű, kis szellemű embereknek tapasztaltam. Ami viszont a mi szegénységi bizonyítványunk, a miénk, asszonyoké, akiknek meghódításához nem kell semmi más, csak férfinak lenni. Brrr, ez nagyon utálatos. És én bizony gyakran szegyenlem magam az egész asszonynem nevében.

A férfi megvárta míg az asszony hafejete egy lélegzetre el-lehelt nyilatkozatát, aztán komolyan jegyezte meg:
— Most már igazán nem védekezhetem az ellen, hogy nőhódító vagyok, mert ebből az tetszenék ki, mintha azt a fölfevést akarom provokálni, hogy nagyszellemű ember vagyok. Nagyságos asszony teljesen lefegyverezt és én, ime, hódolattal rakom le fegyvereimet lábaihoz.
— No, ez nagyon kedves magától! — gunyolódott tovább Szendeyné. — De hiszen tudommai mi nem állunk harcban egymással.
Sárosi vállat vonva hajolt meg:
— Az én véleményem szerint az asszony és a férfi mindig harcban állnak egymással.
— Harcra csak ott lehet szó, ahol fölveszik a küzdelmet.
Sárosi furesán mosolygott.
— Hiszen nagyságos asszony nemcsak hogy fölvetted, de már állja is. Szellemének egész golyózáporával lyukasztotta rostává szegény bőrömet.
— Ugyan! Nagyon könnyen sebezhető!
Mire a férfi némi benső melegséggel mondta:
— Az mindig az ellenségtől függ.
Elfordultak egymástól. Nem merték folytatni a beszélgetést, mert nem tudni hogyan, egyszerűen úgy érezték, hogy nagyon is messzire mennének.

II.

Érdeklődtek egymás iránt. Ez különös volt, éppen az asszony szempontjából, aki fölötté állt a sekélyes, könnyű érzéseknél.
Nem is egészen értette magát. Hiszen minden oka meg volt arra, hogy közömbösen, sőt lenézéssel menjen el a férfi mellett. Nőhódítókat mondják s ez nagyon leszállította előtte Sárosi értékét. A jellem, az igazi jellem nem játszik az érzésekkel, egy valakit szeret, de azt egész életre. Így gondolta.
A legközelebbi alkalommal, amikor megint összefutott, hideg tekintettel verte vissza a férfi hódolatteljes pillantását. Sárosi átértette e tekintet jelentőségét és minél kevesebbet volt terhére az asszonynak.
A diszkrét tartózkodás némileg kibékítette Szendeyné a férfit. De ez a körülmény, hogy oly sietve magyarázott mindent a férfi előnyére, nyugtalanította. Mi ez? Hatással volna rá ez az ember? Miért? Micsoda magyarázata van ennek? Megjéid.
De aztán mosolygott a hirtelen támadt lelki zavarán. Oh, minő gyermekes kishitűség! Érezte a köznapiságokkal szemben való nagy, öntudatos, biztos lelki fölfevést, érezte a maga nagy szellemi emelkedettségét, érzéseinek tiszta, harmonikus lendületét és egyszerűen nem féltette magát. Ugyan!
Neveléses, hogy ő is a többi akárcsak-asszony sorsára jusson? Hogy belesüllyedhessen akármilyen bűn-fertőbe? Ó! Ó!
Büszkén vette föl a szép, okos fejét és szellemes, melegségnyű pillantásával a férfit kereste. Csak azért is.

Egy gyönyörű, izgalmas, benső szépségektől áthatott, elszánt páros viaskodás indult meg ebből. Ésre sem vették, hogyan merültek belé. Sárosi nagyon óvatoss volt. Hiszen az asszony ott látta rajta a nőhódító bélyegét. Ezt a bélyegét kell előbb letörölnie. És e szerint játszott szerepét.
Mert kezdetben mind a ketten szerepet játszottak. A legtöbb végzetes szerelem játéknak indul. Akár a gyermekeké, akik a szakadékok szélén hancuroznak. Sárosi is játszott, az asszony is játszott.
Szendeyné egy ilyen farsztróbb érzelmi játék után, amikor a játszószerű felek kölcsönösen egy kis pihenő szünetet szoktak kérni egymástól, elkomolyodva mondta:

— Hát jól van, mondjuk, elhiszem, hogy maga engem külön választ a többi asszonytól. Hogy nem azért foglalkozik velem, mert a hűségének molochját akarja kielégíteni az én meghódításommal is. Jó, elhiszem ezt. Sőt ha nem ezt hinném, hát elgondolhatja, hogy egy pillanatig sem tűrném meg a társaságomban, de mégis nem hisztek teljesen a kettőnk közt beállott helyzet őszinteségében. Mi, kedves barátom, még csak nem is rokonszenvezhetünk egymással.
— Miért? — kérdezte Sárosi dacos tekintettel.
— Mert, látja, már a megismerkedésünk is ellentmond ennek. Magát azzal mutatták be nekem, hogy azzal magyarázta a nők iránti tiszteletre. Szóval, rögtön ellenségek avattak bennünket. Aztán csak nem gondolja, hogy mélyebb lelki együttérzés támadhasson az olyan ismeretségből, a melyet a felszínes Pogányné közvetített? Nos?
— Ez csak szellemes okoskodás — mondta Sárosi komolyan. — És ez az okoskodás bizonyítja, hogy mi nem mehetünk el egymás mellett közömbösen.
— Hogy-hogy? Ezt nem értem. Egy kis magyarázatra szorul, — gunyolódott Szendeyné.
— Mert az okoskodás tulajdonképpen önmagunkkal való vitakodás. Az embernek már utolsó melege vet valamely kérdést. Bizonyos, hogy a szíve már elintézte azt.
— Szóval? — csattant fel kihívóan az asszony hangja.
— Szóval, — folytatta Sárosi komolyan, valami benső melegséggel és alázatosan lehajtott fővel, — szóval, ez az a tiltakozás, amely beismerés. Bocssáson meg nekem, mi már nem lehetünk egymásra közömbösek.
Szendeynének kedve lett volna haragosan szemébe nevetni a férfinak, de érezte, hogy a nevetése erőltetett volna. A férfi értelmes, forró hangja a szívébe simuló és elfordította a fejét. Nem szolt semmit. A férfi is hallgatott. Pillanatokig tartó csend állott be. De ez a némaság olyan beszéd volt, hogy Szendeyné egyszerre ijedten ugrott fel és megrebbe hangon mondta a férfinak:
— Menjen, menjen. S ezután csak akkor jöjjön, amikor az uram is idehaza van. Ne tegye ki magát az idegességnek, hogy letagadtassam magam.
Sárosi felállt, kezét csókolta, de száját kissé hosszabban szorította az asszony kezére. S a kis, finom, illatos kéz ezt a csókot nem utasította vissza.

III.

— Hát szeretem! — felelte az asszony egy napon Sárosinak. — Szeretem! Olyan furesán hangzik ez a fülemben és mégis igaz.
A karjával átszorította a férfi fejét és szenvedélyesen simította hozzá az arcát. Aztán álomszerű hangon folytatta:
— Látja, ez különös, hihetetlen. Valami történt velem, aminek nincs meg a magyarázata. Hogy én valaha idegen férfi karjába simuljak, hogy önfelédten hunyjam le a szemem és félig-nyitl, sóvárogó szájjal várom egy idegen férfi csókját... Ez lehetetlen. És most itt van maga és én a két kezembe fogom a drága fejét és könnyörögve, forróan, eltkádkat lélekkel mondom: csókoljon meg, csókoljon meg!
Sárosi átkapta az asszony finom, remegő alakját és a hódító férfi fölfevével ölelte magához. Az asszony engedelmesen, boldogan bujt bele az erős karokba, aztán ismét folytatta:

— Már azzal sem törődöm, hogy mit gondol fölfelem. Már mindegy. Pedig magának tudnia kellene, hogy mit ajándékok oda e pillanatban.
Sárosi alázatosan felelte:
— Tudom.
— Tudnia kellene, hogy én voltam eddig a társaságomnak, az ismerősöknek, a rokonságomnak legbizalmasabb asszonya. Ugy beszélték rólam, mint egy földöntúli lényről, egy csodaasszonyról, aki a lelki tisztaság hóféhér sarujában egy eszményi világ útját járja. Az uram úgy imádkozott fel hozzám, mint egy szentképhez.
— Én is... — mondta a férfi érzelmesen.
Az asszony rátette a kezét a férfi fejére, turkált a hajában és valami nagy, benső mámorotl átzenő hangon beszélt tovább:
— Magának tudnia kellene, hogy én csakugyan meg is érdemeltem mindenki tiszteletét. Gondolataimra és érzéseimre soha még egy parányi árnya sem vetődött a hétköznapi világ és a bűnök!
— Édes madonnám! — sőhajtott fel mély gyönyörűséggel a férfi.
— És tudnia kellene, hogy most egyszerre vége mindennek. Meghal körülöttem egy szép, harmonikus, nyugalmas világ. Vége. És én győződni, szenvedni fogok, az álom el fogja kerülni szememet, a lellem egy szörnű titok terhe alatt fog mindörökké vergődni és... és én mégis nyitott szemmel meglek neki ennek a sötétségnek. Mert ott lobog benne a maga szerelem.

A férfi szeme diadalmasan gyűlölt. — Mekkora szerelem! — gondolta.
Az asszony mélyeséges gyönyörűséggel lélegzett föl, aztán még ott csüngve a férfi ajkán, csak félszelven folytatta:
— Hát szeretem, szertem! Látja, mivel tétem, a tiszta, fehérlelkű asszonyt! Eddig, valahánykor könnyű erkölcsű asszonyokról hallottam, vagy olvastam, valóságos fizikai undor föltört bennem. Ha egy rámrivalt férfitekinetből érzékelt vágyat olvastam ki, hát az utálatnak olyan izgalmas érzése fogott el, hogy majdnem belebetegedtem. És ime, én most ujjongva leszek rossz, bűnös asszony. Ugy ajánlom fel a szívemet magának, mint egy piros tölcsürő virágot, tűzzé föl a kabátjárát, mint a legújabb szerelmi érdemrendet. Tudom, hogy nem az első vagyok ott, hogy egész sorozat előz meg, mindegy. Most már mindegy. A magac vagyok. Lehet hozzám rossz, kegyetlen, nem bánom. Alázatosan ajánlom fel magamat. Mert szeretem...
A férfi úgy érezte, hogy egy kis érzelmi pauzát kell tartatnia az asszonnyal, aztán arra is gondolt, hogy ilyen szerelem megérdemel egy csókot, fölfeje hajolt tehát az asszony lihegő, forró szájának és elfojtotta egy csókkal.

— És most már maga is az énnyém. Eddig a mindenké volt, minden asszonyé, de most már csak az énnyém lesz. Ezentul már nem fogja sorra hódítani az asszonyokat, szívének mély, finom, gyöngéd érzéseit nem fogja elapórozni, lelkének aranyát nem fogja apró rézpénzre váltani ezer asszony között, most minden, minden csak nekem jut. Egyedül csak nekem! Ah, boldog vagyok! Hogy szeretnék felujjongani erre a gögös gondolatra. Én leszek magának a világ minden asszonya az egész asszonyi nem. És ha még akarna is más asszonnyal foglal-

kozni, ha a hűsága még erőpróbarra ösztönözné és kíváncsi volna, hogy vajjon megvan-e a régi hatalma az asszonyok fölött, hiába volna. Én nem hagyok időt még az ilyen parányi kísérletekre sem. Ugy le fogom foglalni minden gondolátát, hangulatát, érzését, hogy rajtam kívül halott lesz körülöttem minden. A mi szerelmünk maga lesz a legintésesebb élet, tele nyugtalansággal, zajlással, forrongással, könnyel, kacagással s körülöttem egy végtelen, szürke kövületben merevül meg a világ. Csak ketten fogunk élni, csak egymást fogjuk látni s a világ színeiből is csak azt fogjuk látni, ami az egymás szemének csillagán tükröződik. Érzé-e, hogy milyen felséges mámorok várnak ránk, minő szent gyönyörök szakadnak ránk? Érzé-e?
A férfinak elbűdült a feje az asszony szavaival forróságától. Mintha egy kohó tüzes méhébe nézett volna bele és szinte fájt már az onnan kiáramló perzselő forróság.
Az asszony még jobban befurta magát a férfi ölébe és karjaival erősen átszorítva a nyakát, ujjongó nevetéssel mondta:
— Legjobb volna, ha kiadnánk egy közös gyászjelentést, a melyben írva volna: "Szendey Péterné és Sárosi Pál boldog, mámoros szívvel tudatják, hogy a világ számára meghaltak." Nos?
Sárosi érezte, hogy ezzel az érzelmi áradattal szemben szegőnye volna minden szó és felelet helyett mély alázattal megcsókoltta az asszony kezét.

IV.
Mikor Sárosi hazament az asszonytól, a feében zavarosan kavargtak a benyomások. Mi történt? Csakugyan szeretője volna ez a szent asszony? És mennyire szeretője? Mi lesz még ebből? Hisz ez örjongsé.
Otthon az íróasztalán apró leveikéket talált. Könyvürvé, felszínes, léha asszonyoktól, a kik nem akartak tőle egyebet, csak néhány kellemes ingerű, vidám órát. Sárosi ajkán hű mosoly futott végig és egyszerre nagyon kedveskedni talála ezeket a jelentéktelen, bájos, kanári-lelkű asszonyokat. A másik asszonyra gondolt hirtelen, arra, a kitől éppen most jött, aztán a különös gyászjelentésre is, a melytől, ezeknek a kedves, illatos, kicsi asszonyoknak is szólna és egyszerre nagyon grotzesknek és kelletlennek találta ezt az ötletet.
Leült, választ irt az egyik esakca levele, a találkozó idejét jelölte meg és pedig éppen arra az időre, a mikor Szendeynéhez kellett volna elmennie. És a mikor az írás elvitte a postára a levelet, megkönnyebbülten lélegzett föl.

Az új szakácsné.

Írta: Gottier Lajos.

Mikor a feleségem megtudta, hogy a szakácsnének az ő százhusz forintos bál bemenőjében parázdózt a Redoute vasárnapi álaroknál, komolyan kezdte emlegetni előttem, hogy:
— A Mari megbízhatatlan, kéne bocsátani.
Mint hogy én elvből nem avatkozom a házi belügyekbe, csak annyit mondtam rá:
— Amint jónak látod, angyalom. A feleségem, aki valóságos, születtett idioszinkráziával viselkedik a családváltás iránt, még türt enki egy darabig. Mikor azonban megtudta, hogy az a jeles hölgy az újpesti házfelügyelők önképző és temetkezési együletének zártkörü estélyén nemcsak a szekrényből kilopott bemenőjében parázdózt, hanem még a nevet is fölvetta a szupé alatt, a

TEPLOMBAN.

Írta: Krüszely Erzsike.

Orognazengés, ünnepi ének.
Ülnek ott sorban ifjak és vének
S a templomajtón
Kihallszik a sok zengő imádság
Kérőn, sóhajtón.

Ott ül a gazdag, ott a szegény is,
Ott ülök köztük egyedül én is,
Hallgatag csendben —
És mindnek szól az orgonabugás,
Oh, csak nekem nem...

Én csak úgy sejtem, én csak úgy 'látom',
Hogy száll a sok hang arany hullámon,
Tömören zengve
S utánuk nézek vágyó bánattal
A végtelenbe...

S mig száll a sok hang s csendül az ének:
Ugy érezem, hogy azok felérnek
Egész az égig, —
Míg az én ajkam néma imája
Köddé enyészik...

S ugy rám borul a régi nagy bátat,
Hogy mért nem adtal nekem is szárnyat
Hatalmas Isten, —
Hogy néma ajkam esdő fohásza
Hozzád segítsen!

Hogy szállnék én is hangok hulláman,
Könyörgő, zengő szolozomk szórnyán
Eléd ezerszer:
Oh, hátha akkor megáldanal még
Engem is egyszer!...

zártkörü tűzoltó- és huszárpárlárkörben egy szerepelt, mint dr. Gálványos Leóné, akkor egyszerűben felmondott neki.

Megjegyzem, a feleségemet főképpen az bántotta, hogy a szakácsnének, aki amellet, kancsal és ragyás volt, lila bársonyszoknyában, zöld tartalán derékban és narancssárga kázmér tunikában lépett fel az ő neve alatt. Az igaz, hogy a derekán egy pompás, széles, fehér selyemszalag díszelgett, arany felirással:
"Odalent már nem fáj semmi..."
(Az udvarlója ugyanis temető volt, amíg el nem csapták hűtlen kezelés címén.)
Mikor aztán másnap a anpilagokból olvastuk, hogy a mulatságos dr. Gálványos Leóné merész toiletteje milyen kínos föltűnést okozott, Marinak azonnal kiadtuk az utat.
Azt tartja a német közmondás: "Selten kommit etwas besseres nach." Fájdalom, ez nálunk is be igazolódott...

Az új szakácsné nem volt se ragyás, se kancsal. Csinos szöke lány volt, ábrándos kék szemekkel. Mikor beállt hozzánk, csak azt kötötte ki, hogy minden vasárnap este színházba mehessen. Szívesen belegyeztünk. Olyankor vagy a házán kívül fogunk vacsorázni, vagy eszünk valami hideget.
Kati szolgálatának első napjairól kevés följegyezni való akad. Dolgozott három helyett, nem feleselt, nem tört, a szobalánnyal is jól kijött, sőt még a viccházmeszterekkel sem veszett össze.
Vasárnap reggel azonban szokatlan izgalmat vett rajta észre a feleségem. Reggeli alatt meg is jegyezte:
— Te, ennek a lánynak már most is lámpaláza van, hogy estére színházba fog menni.
— Annyi baj legyen.
Dél előtt néhány látogatást tettünk s mikor dében hazérkezünk, éhesen, átfázva, az ebédhez még a tűz sem volt megakrva.
— Micsoda rendetlenség ez, Kati? — szoltam hozzá szigorúan, miután a feleségem bepanaszolta.
Kati ijedten dugdosott a köténye alá valami nyomtatványféle papirosokat.
— Ne tesszen haragudni, nagyságos ur, kezét csókolom. Mind-

járt meg lesz az ebéd. Egy kicsit elkéstem.
Egy színlap hullt ki a kebeléből. Fejét csóválva mentem be.
Azt mondanom sem kell, hogy az ebéd etetlen volt. A leves hasonlított a mosogatóléhoz, a szűsült pedig fűrészelni lehetett volna. A feleségemmel összeveszttem a mérgeesen mentem a kávéháza.
Estére azonban, a pompás hideg fölívágot és illatos tea mellett, helyreállt a béke.

Lefekvés előtt a szobalány elbeszlte, hogy Kati a Népszínházba ment, ahol Blaháné lépett fel a "Falu rosszában"-ban.
Másnap reggel olyan danolásra ebredtünk, hogy csakugyan haragot belé a ház.
Kati még mindig a Blaháné behatása alatt volt.
Főzés közben aztán a feleségem megkérdezte tőle, hogy van-e valami ismerőse, rokona, vagy "unokatestvére", akivel a színházba szokott járni.

Erre Kati rátámaszkodott a fakanál nyelére, zemeit az égnék fordította és a fejét bánatosan rázta meg:
— Kiszakadt a világ feneké! Sem apám, sem anyám, sem szeretőm! Senkim a világon! Magam pedig a bolondját járom!...

A feleségem első percben megkérdezte, aztán szájátva bámult rá, végre észbe jutott, hogy ez a "Falu rosszá"-nak első felvonásában fordult elő. Gondor Sándor ezzel állt be a színpadra.
Kati egész héten a "Falu rosszá"-ban élt. Egyszer aztán a házmaster megokolta konyhájában, hogy fogja be a száját. Kati a folyosóról végignézett rajta, majd egy drámai mozdulattal megrázta az öklét:
— Bátki Tercsi! Bátki Tercsi! verjen meg az Isten!
Aztán megfordult, hogy bejőjön, de az ajtóból még visszakálltotta:
— Se üstöm, se füstöm, isten veled kincsem.
És a derekát riszálva, belibegett.
Mi sokat boszankodtunk, de sokat is kacagtunk az ilyen jeleleteken. Hétfőnként a Kati viseletéből rendszeren kitaláltuk, hogy

A VÉG FELE.

Irta: Szélényi József.

El-elzál az idő felettem
S mi tagadás — nem nyomtalan,
Görnyedve hordom létkeresztet...

A vég felé így bolygok egyre,
Köröttem nyíl sok szép virág...
Pacsirtadal kacagó fülemben...

Ki lelkeim öntém a dalokba,
A zengő ajkam elpihen...
Hol kedvemnek nyíl rózsabokra...

Hiába, csendes ember lettem,
Vagy, álom nem bánt engemet...
Mivé törpültél, szárnyas lelkeim...

Mit oly lázasán szomjuhoztam,
Nem izgat a hó napugár;
Arnyas magányok vonnak mostan...

De bár cserben hagyta a vágyak
S fejre hanté a kor havát,
Bár szemem napja mécsesé bágyadt...

A sorstól én már mitse vágyom,
Se kincseket, se hirt, se fényt;
Nem siratom már ifjúságom...

Osök egyet kérek: sriss! ó adjad,
Hogy a kedélyem friss legyen;
Udén csillogjon, mint a harmat...

S szívemből régi szent eszményem
Ki ne haljon, mely élettét...
Éltem végső percéig kísérjen...

Ó nagysága átadta Ivánnak a gyűrűt,
kis tárczájába beelygő...
pillanatig habozott...
Evelin már egy hónap óta hordta a gyűrűt...

Evelin már egy hónap óta hordta a gyűrűt,
amely sehogyan sem tetszett neki.
Jelentéktelen, kissé izléstelen aranykarika volt...

Evelin már egy hónap óta hordta a gyűrűt,
amely sehogyan sem tetszett neki.
Jelentéktelen, kissé izléstelen aranykarika volt...

Evelin már egy hónap óta hordta a gyűrűt,
amely sehogyan sem tetszett neki.
Jelentéktelen, kissé izléstelen aranykarika volt...

tem egy válságos pillanatában
nemcsak lélekzsenyében módjára
kiszékelte. Ezek után egészen
mást vártam volna öntől.

Nem is értem, hogy egy ki-
fogástalan uriember, mint ön,
hogyan bírhatja az ilyen kényes
ügy elintézését — a feleségére.

— Édes kis uram, meglásd,
fojtotta az öléssével, esőkjával.
És nem kell magad miattam sző-
gyelni. Szép leszek, mert az aka-

— Uvan, Klárka. — feddi az
ura.
— No igen, mert az író uraknak
mind esunya feleségük van.

Mindéz még nem háborította
volna fel Ivánt. De a levél azon-
kívül még föl is volt bontva.

— Te tépted föl ezt a levelet?
— kérdezte Iván és haragtól vil-
lámlott a szeme.

— Mi közöd hozzá, hogy ki bon-
totta föl? — szólt Evelyn.
— Az én leveletem — kiáltott
senki fia se merje fölfontani!

— Amig az én házamban lakol,
ebbe bele kell nyugodnod. Ha
nem tetszik, tessék, szabad az ut!

— Nem töröm, hogy beleavat-
kozzál az én dolgaimba! — kiált-
ott egyre élesebb hangon a férj.

— Ilyen hangon pedig ne lár-
mázz itt, hanem mars! menj a
szeretődhöz!

— A szeretet! — hördült föl
Iván és most már düh egészen el-
öntötte — ki az én szeretőm? Hol
van az én szeretőm?

— Washington-utca százegy-
venhárom — felelte fagyos nyu-
galommal az asszony.

Ebben a pillanatban esőrpő-
lés hallatszott. Egy váza volt. Az
asszony másik kedves vázája.

— Azt nem mondtam.
— Hogy maga, a szép, okos,
gazdag leány hozzám jött, a csuf,

— Helyes! De először mulas-
tunk, aztán hivataloskodjunk...
S a kedves, szeretetreméltó vig-

— Milyen szép is így az élet;
kedves feleség, jó barát, ezigány!
igazán boldog voltam!

— Látja, ezt máskor is megte-
hetném.
— Meg is tessük! Gábor pedig
mindig elhívjuk magunkkal.

— Nem nagyon! Ugy néha, rit-
kán, szívesen el vagyok vele, de
gyakran nem szeretem látni.

— No haragudj rám, bosszús
meg: de lásd, nagyon szeretlek,
azért feltélek: nem tudok magam-

— A gyávaság meg a gyengeség
nem imponál az asszonyoknak
még a póttáfrójuknál sem.

— Nem. Megígértem, hogy meg-
teszed, amit akarok, hát tedd meg!
— Kiesikém, megmondolatlán

— Igen — fogja pityergésre a
dolgát az asszonyka...
— De a magácban — heveske-
dett Evelyn — már anyai érte-

szinte zárdái életet, amelyben él-
tek, kezdte már unni.
Ime, egy ilyen jelentéktelen dol-
got is, hogy este elmenjenek vala-

Olyan kiesinek, olyan számalma-
san jelentéktelennek tűnt fel előt-
te ebben a pillanatban a férje,
hogy mikor karonfogva utnak in-

— Palyi! Palyi!
Magas, nyúlánk, amellet vállas,
karsú, villogó, barna szemű férfi

— Ti vagytok, gyerekek, a kö-
zönség, üljetek oda egymás mellé
a divánra.

— És oda ültek, szorosan egymás
mellé, az író ur pedig boldogan ol-
vasni kezdte:

— „A beesület”, társadalmi
színmű, három felvonásban...

UTI LAPUK.

Irta: Horn I. Ferencz.

(Folytatás.)

Persze vannak a hajón olyanok
is, akik kártyázni szeretnek. Ez
a kategória nagyjában négy fajra

— Helyes! De először mulas-
tunk, aztán hivataloskodjunk...
S a kedves, szeretetreméltó vig-

— Milyen szép is így az élet;
kedves feleség, jó barát, ezigány!
igazán boldog voltam!

— Látja, ezt máskor is megte-
hetném.
— Meg is tessük! Gábor pedig
mindig elhívjuk magunkkal.

— Nem nagyon! Ugy néha, rit-
kán, szívesen el vagyok vele, de
gyakran nem szeretem látni.

— No haragudj rám, bosszús
meg: de lásd, nagyon szeretlek,
azért feltélek: nem tudok magam-

— A gyávaság meg a gyengeség
nem imponál az asszonyoknak
még a póttáfrójuknál sem.

— Nem. Megígértem, hogy meg-
teszed, amit akarok, hát tedd meg!
— Kiesikém, megmondolatlán

— Igen — fogja pityergésre a
dolgát az asszonyka...
— De a magácban — heveske-
dett Evelyn — már anyai érte-

szinte zárdái életet, amelyben él-
tek, kezdte már unni.
Ime, egy ilyen jelentéktelen dol-
got is, hogy este elmenjenek vala-

Olyan kiesinek, olyan számalma-
san jelentéktelennek tűnt fel előt-
te ebben a pillanatban a férje,
hogy mikor karonfogva utnak in-

— Palyi! Palyi!
Magas, nyúlánk, amellet vállas,
karsú, villogó, barna szemű férfi

— Ti vagytok, gyerekek, a kö-
zönség, üljetek oda egymás mellé
a divánra.

— És oda ültek, szorosan egymás
mellé, az író ur pedig boldogan ol-
vasni kezdte:

— „A beesület”, társadalmi
színmű, három felvonásban...

leszel, ugy-e kedves leszel hozzá.
— Az leszek, de most hagyj
aludni.

S mig utalattal elhárítja a férje
ölelését, egész nyugodtan gondol-
rá, hogy most már van joga meg-

— Megígértem magának, hogy
nem jövök többet ide s meg is tar-
tottam volna, ha behaltam volna

— A tiéd leszek! En beesületes
maradtam volna, de ő nem volt beesületes.

— Benezé ur megérkezett a köz-
önséggel:

— Ti vagytok, gyerekek, a kö-
zönség, üljetek oda egymás mellé
a divánra.

— És oda ültek, szorosan egymás
mellé, az író ur pedig boldogan ol-
vasni kezdte:

— „A beesület”, társadalmi
színmű, három felvonásban...

(Folytatás.)
Persze vannak a hajón olyanok
is, akik kártyázni szeretnek. Ez

— Helyes! De először mulas-
tunk, aztán hivataloskodjunk...
S a kedves, szeretetreméltó vig-

— Milyen szép is így az élet;
kedves feleség, jó barát, ezigány!
igazán boldog voltam!

— Látja, ezt máskor is megte-
hetném.
— Meg is tessük! Gábor pedig
mindig elhívjuk magunkkal.

— Nem nagyon! Ugy néha, rit-
kán, szívesen el vagyok vele, de
gyakran nem szeretem látni.

— No haragudj rám, bosszús
meg: de lásd, nagyon szeretlek,
azért feltélek: nem tudok magam-

— A gyávaság meg a gyengeség
nem imponál az asszonyoknak
még a póttáfrójuknál sem.

— Nem. Megígértem, hogy meg-
teszed, amit akarok, hát tedd meg!
— Kiesikém, megmondolatlán

— Igen — fogja pityergésre a
dolgát az asszonyka...
— De a magácban — heveske-
dett Evelyn — már anyai érte-

szinte zárdái életet, amelyben él-
tek, kezdte már unni.
Ime, egy ilyen jelentéktelen dol-
got is, hogy este elmenjenek vala-

Olyan kiesinek, olyan számalma-
san jelentéktelennek tűnt fel előt-
te ebben a pillanatban a férje,
hogy mikor karonfogva utnak in-

— Palyi! Palyi!
Magas, nyúlánk, amellet vállas,
karsú, villogó, barna szemű férfi

— Ti vagytok, gyerekek, a kö-
zönség, üljetek oda egymás mellé
a divánra.

— És oda ültek, szorosan egymás
mellé, az író ur pedig boldogan ol-
vasni kezdte:

— „A beesület”, társadalmi
színmű, három felvonásban...

MEGJELEN NA

VIII. Évfolyam.

ASSZONY NY

Mexicói feleklők

Dougl

Élénk feltűnés
lők visszavonulás
jelentették —
nélkül bevették
az állami vasuti
szét megszakit-
ulás okán! az

Ujságtudósító

jártak be Ciudad
két, de egy hal-
felkelő nem lát
Hatszáz ameri-
felkelőkkel har-
Mexicóból Dougl
szajótték, lovag-
lamantes asszo-
és három fiát
esapatok hazaár-
lőtték. A csapat
Sahuaripa melle-
rültek vezették
esolták nekik,
maguknak. M
egy ást. Háro
álta kegyelm
Mindháromszor-
ték. A férfiak
a saját maguk
mellét.

Edwards.
konzul az ott
figyelmzetteti
láttamozott ut-
menjenek át e
mert esetleges
nek teszik ki
csak a tulajdo-
tik a lakosság
Granden való-
valószínűleg eg-
tetve. Az észak-
cuban fekvő va-
kelők hatalm
főváros is más
szabad az Egy

A Rio Gran
lán megerősít
got, ha netán
eset, hogy
Egyszerű Ál-
védőnek, rögt
gyenek.

Alig tettük
azt irtuk, hog
eredményre
dön másis hi-
ból, hogy m
perozok az
Agua Pietran
patok özse-
tát vivnak.
1800 katoná-
kelők 100
utóbbiak mi-
séget kaphat
felkelők,
ban van egé

— Az éjjel szok-
latlan zugásra ébredtem fel.
Egy kis parázs vihar ölebe kerülhet-
tünk, mert a szél ugyancsak sü-
völtött az ablakom körül. Csodál-
kozomra a hajó ringást ennek
diazára egészen tűrhetőnek tet-
szett. S csak most kezdtem igazán
örülni annak, hogy ilyen
óriási járműre szálltam: a kisebb
hajók ilyenkor, ugyancsak járhat-
ják a kalamajkát. Be is fordul-
tam ismét és reggel a fűrdőszoba
alig tudott felverni. A szeles idő
velünk maradt egész napon át;
de bizony az Amerika rá se hede-
rített. Haladt szép nyugodtan a
maga útján, esendesen, egyenle-
sen himbálva nagy, lomha testét;
a kevesebb füstös felhős
emellet verandára, míg odalenn a
férfiak szorgalmasan ütötték a
blatort és fűszereztek a játékot a
szokásos élekekkel. Se tarokk, se
kalábrász nem volt; azért a stew-
ard el volt látva ilyen kártyákkal
is, mert — amint mondotta —

(Folyt. köv.)